

1η Κυριακή Λουκά
(Λκ. 5, 1 – 11)

24 Σεπτεμβρίου 2017

«ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτῷ»

Μ’ αὐτή τή φράση ἔκλεισε σήμερα ἡ εὐαγγελική περικοπή. Μιά φράση πού σημαίνει πάρα πολλά. «Ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτῷ». Μιά φράση πού λακωνικά καί ἐπιγραμματικά δείχνει τή διάθεση αὐταπαρνήσεως, μέ τήν ὁποία οἱ πρῶτοι μαθητές ἀκολούθησαν τό Χριστό. «Ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτῷ». Μιά φράση πού σάν δυναμίτης ἔρχεται νά ἀνατινάξει τή δική μας συμπεριφορά, πού σάν καταπέλτης ἔρχεται νά γκρεμίσει τήν ὑποκρισία μας καί νά φανερώσει τή ρηχότητά μας. Διότι ἀκολουθοῦμε κι ἐμεῖς τό Χριστό, ἀλλά μέ τά δικά μας μέτρα καί σταθμά. Ἀκολουθοῦμε κι ἐμεῖς τό Χριστό, ἀλλά ὅπως θέλουμε ἐμεῖς καί ὄχι ὅπως θέλει Ἐκεῖνος. Ἀκολουθοῦμε κι ἐμεῖς τό Χριστό, ἀλλά χωρίς ἐκεῖνο τό «ἀφέντες ἅπαντα». Ἀκολουθοῦμε κι ἐμεῖς τό Χριστό, ἀλλά κουβαλάμε μαζί μας καί ὅλα ἐκεῖνα τά φορτία καί τά βάρη τοῦ κόσμου, πού τελικά μᾶς ἀπομακρύνουν ἀπό τόν Κύριο καί ἀποδεικνύουν τή ρηχότητα, τήν κενότητα καί τήν ὑποκριτι-

κότητα τῆς διαθέσεώς μας. Χρειάζεται νά ἔχουμε κι ἐμεῖς τή δύναμη νά ἐγκαταλείψουμε τά πάντα. Ἔχουμε αὐτή τή δύναμη; Ἔχουμε πρὶν ἀπ' ὅλα αὐτή τή διάθεση;

Τρία πράγματα εἶναι κυρίως ἐκεῖνα πού μᾶς κρατοῦν δεσμευμένους καί ἀπό τά ὅποια καλούμαστε νά ἀπελευθερωθοῦμε. Τό πρῶτο εἶναι τό περιβάλλον στό ὁποῖο ζοῦμε. Ὅταν τό οἰκογενειακό, τό φιλικό ἢ τό ἐπαγγελματικό περιβάλλον, στό ὁποῖο ζοῦμε καί κινούμαστε, εἶναι σαθρό καί ἀμαρτωλό, τότε πρέπει νά ἀποδεσμευθοῦμε καί νά ἐλευθερωθοῦμε ἀπό αὐτό. Τοῦτο βέβαια δέν σημαίνει ὅτι χρειάζεται νά τό ἐγκαταλείψουμε! Μποροῦμε νά συνεχίζουμε τή ζωή μας μέσα σ' αὐτό, χωρίς ὅμως νά ταυτιζόμαστε μαζί του. Μποροῦμε νά εἴμαστε ἁρμονικά ἐνταγμένοι μέσα σ' αὐτό, μέ τή δική μας νοοτροπία, μέ τό δικό μας τρόπο, μέ τίς δικές μας ἀρχές καί ἀξίες. Κάτι τέτοιο, βέβαια, χρειάζεται ἀγώνα, δύναμη καί διάκριση. Γιά νά τό πετύχουμε, χρειαζόμαστε καθοδήγηση ἀπό ἔμπειρο πνευματικό ὁδηγό.

Δεύτερον, χρειάζεται νά ἀποδεσμευθοῦμε ἀπό τήν ὕλη. Εἶναι ἀνάγκη νά πετάξουμε τά κτιστά ὑπάρχοντά μας, γιά νά γευθοῦμε τήν ἄκτιστη πραγματικότητα. Αὐτό βέβαια δέν σημαίνει ὅτι θά ἐγκαταλείψουμε τά πάντα καί θα ζήσουμε σάν ἄυλα ὄντα. Δέν εἴμαστε ἄγγελοι, γιά νά περιφρονοῦμε τήν ὕλη μέ εὐκολία. Ἔχουμε σάρκα καί ὀστά, πού ἔχουν ἀνάγκη ἀπό τροφή. Ἔχουμε οἰκογένεια, πού ἔχει ἀνάγκη ἀπό φροντίδα. Θά ἔχουμε λοιπόν σχέσεις μέ τήν ὕλη. Ἀλλά θά ἔχουμε σχέσεις σωστές, ὀρθόδοξες. Θά εἴμαστε ἐμεῖς οἱ

κυρίαρχοι τῆς ὕλης καί ὄχι ἐκείνη ἡμῶν. Θά ζοῦμε καί θά ἐπιβιώνουμε μέσω τῆς ὕλης, χωρίς ὅμως νά εἴμαστε ὑλόφρονες καί ὑλομανεῖς.

Τρίτον, χρειάζεται νά ἐλευθερωθοῦμε ἀπό τόν παλαιό ἑαυτό μας. Πρέπει νά σκοτώσουμε μέσα μας τόν ἄνθρωπο τῆς ἁμαρτίας καί τῆς φθορᾶς, γιά νά μπορέσει νά γεννηθεῖ μέσα μας ὁ νέος ἄνθρωπος τῆς χάριτος καί τοῦ ἁγιασμοῦ. Μόνον ὅταν θάψουμε τήν ἁμαρτία, μπορεῖ νά γεννηθεῖ, νά μεγαλώσει καί νά θεριέψει ἡ ἀρετή. Μέ τό Ἅγιο Βάπτισμά μας γίνεται κάτι τέτοιο. Μπαίνει μέσα στά καθαγιασμένα ὕδατα ὁ παλαιός ἄνθρωπος, καθαρίζεται καί θάπτεται μέσα σ' αὐτά καί ἀπό ἐκεῖ ἀναδύεται ὁ νέος ἄνθρωπος, λουσμένος ἀπό τήν ἁγιότητα καί τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτό, πού τότε γίνεται γιά πρώτη φορά, μποροῦμε στήν ὑπόλοιπη ζωή μας νά τό κάνουμε πράξη μέ τόν ἀγώνα μας!

Αὐτός ὁ ἀγώνας βρίσκεται στή φράση: «ἠκολούθησαν αὐτῷ». Γιά τούς μαθητές αὐτή ἡ φράση σημαίνει τήν ἔναρξη μιᾶς περιπέτειας, μιᾶς περιπέτειας πού θά καταλήξει στή θυσία καί στόν Παράδεισο. Τό ἴδιο, ὅμως, σημαίνει καί γιά μᾶς. Τό νά ἀκολουθήσουμε τό Χριστό σημαίνει νά συμπορευθοῦμε μαζί Του, νά βαδίσουμε στά ἴχνη Του. Σημαίνει ὅτι χρειάζεται νά Τόν ἀγαπήσουμε, διότι δέν ἀκολουθεῖς κάποιον πού δέν ἀγαπᾶς. Ἀλλά, γιά νά Τόν ἀγαπήσουμε, χρειάζεται νά Τόν γνωρίσουμε. Νά μάθουμε τό θέλημά Του. Να δοῦμε πῶς θέλει Ἐκεῖνος νά ζοῦμε. Ἡ εὐκαιρία δίνεται σέ μᾶς καί στά παιδιά μας μέ τήν ἔναρξη τοῦ ἱεραποστο-

λικού έτους. Τό νά ακολουθήσουμε τό Χριστό σημαίνει νά έχουμε σχέση μέ τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας (Ἐξομολόγηση – Θεία Εὐχαριστία). Τό νά ακολουθήσουμε τό Χριστό σημαίνει θάρρος καί δύναμη γιά ὁμολογία πίστεως καί θυσία.

Ἐμπρός, λοιπόν. Ἄς ἐγκαταλείψουμε τό κακό περιβάλλον, τήν ἀρρωστημένη σχέση μας μέ τήν ὕλη καί τόν παλαιό ἑαυτό μας καί ἐλεύθεροι ἄς ακολουθήσουμε τό Χριστό. Τότε μόνον θά ἀπολαύσουμε τά ἀγαθά πού Ἐκεῖνος ξέρει νά χαρίζει σέ ὅσους Τόν ἀγάπησαν πραγματικά.

Ἀμήν.